

Forfatter: Grundtvig, N. F. S.

Titel: Udrag fra Haandbog i Verdens-Historien. Anden Deel

Citation: Grundtvig, N. F. S.: "Grundtvigs værker", i Grundtvig, N. F. S.: *Grundtvigs værker*, Faculty of Arts, Aarhus University, s. 208. Onlineudgave fra Grundtvigs Værker: https://tekster.kb.dk/text/gv-1836_518A_2-txt-shoot-idm11822.pdf (tilgået 31. juli 2024)

Anvendt udgave: Grundtvigs værker

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. Du kan kopiere, ændre, distribuere og fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs CC0-erklæringen](#)

For sin Person var Kong *Edvin* nu fuldt og fast besluttet til at lade sig døbe, men sammenkaldte dog først sine Raadherrer og Oldermænd, for at see, om ikke Nogen af dem vilde gjøre ham Selskab, og ved denne Leilighed sagde En af dem: jo, Konge, kan den ny Lærdom give nogen vis Beskeed om *Evigheden*, da er den al Ære værd, thi Livet her i Verden seer ud for mine Øine, ligesom naar en Spurv flyver ind ad den ene Dør og ud ad den Anden, giennem Hallen, hvor du sidder til Høibords med dine Stormænd og sidder lunt ved Baalet paa Arnen, mens det regner og sneer og stormer herude: Spurven har det godt nok, mens den flyver igiennem, men det er kun et Øieblik, og ligesaadan gaaer det med os, som veed ikke, hvor vi kom fra og hvor vi skal hen. Dog, endnu mærkeligere var det, at Ypperste-Præsten eller *Hof-Goden, Kæf*, gav *Asa-Læren* det daarlige Lov, at jo mere han i den søgde Sandhed til Salighed og et evigt Liv, desmindre fandt han, og bød sig derfor til selv at være den Første, som vanhelligede det Tempel og Alter, han før havde været ivrigst i at ære og fredlyse. Som Hof-Gode maatte han hverken bære Vaaben eller ride paa Andet end en Hoppe, men nu spændte han med Flid Sværd ved Lænd, og satte sig paa Kongens Strids-Hingst med et Spyd i Haanden, saa Folk tænkte han var gaaet fra Samlingen, til de saae, han reed lige til det store Offer-Sted ikke langt fra *York*, som hedd *Godmundingham* (Gudværn), stak Spydets til Helligdommen og bød sine Ledsagere rive den ned med samt hele Indhegningen—*Bedas Kirke-Historie II. 5. 9. 12-13.*